Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

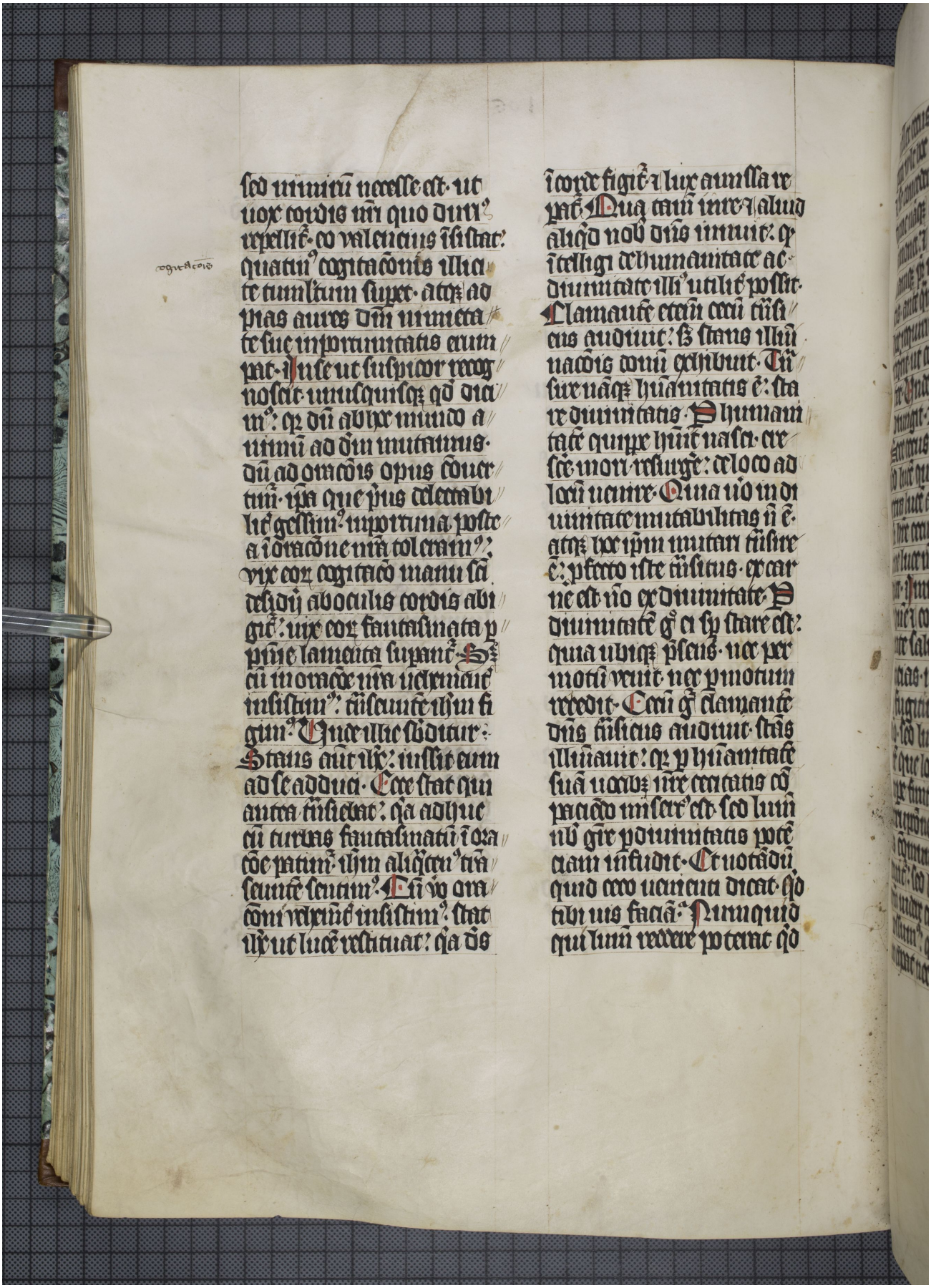

sed munitu necesse est. ut
nox cordis mea quo diu
repellere eo valencius insistat.
quatenus cogitacionis illicite
tumultum super. atque ad
primas aures domini munita
te sue improbitatis eum
pat. Iuste ut suspicor teneg
nosset. unusquisque quod dicam.
quia deus abipse mundo a
ad eum mutamur.
deus ad oracionis opus conuer
tunt. ipsa que prius delectabi
lia gessimus importuna poste
a oracione nec mea tolerantur.
nix cor cogitacio manu sed
dei dij abocultis cordis abi
gite. nix cor fantasinata p
prius lamenta supante. Ho
ei in oracione mea uehemente
insistam. fusenante ihesu si
gum. Quae illic sibotatur.
Stans autem ipse. insistit eum
ad se addua. Ecce stat qui
antea fuisset. qia adhuc
ei turbas fantasinatis in ora
cone patiam. ihesu aliquem tem
sentem. Si vero ora
cioni respondit insistim. stat
ipse ut luce restituat. qia dis

in corde figite. luce aumsla re
pate. Quia enim inter aliud
aliquod nobis dicit. qui
intelligi de humanitate ad
diuinitate illi utilius possit.
Clamante etenim ceci fusi
cius audiuit. Et stans illu
minacionis donum exhibuit. Tu
sure uanque humanitatis e. sta
re diuinitatis. Humani
tate quippe huic nasci. ere
sce mori refugere. de loco ad
locum uenire. Quia uero in di
uinitate mutabilitas non e.
atque uoce ipsum mutam fuisse
e. profecto iste fusicius. ex car
ne est uno ex diuinitate.
diuinitate quia sy stare est.
quia ubique pleus. nec per
motum venit. nec per motum
recedit. Ceci quia clamante
dis fusicius audiuit. stans
illuminauit. quia per humanitate
sua uocabulum ire certatis con
pacido unsere est. sed lumi
nis gire potuitatis pace
cam infudit. Et notandum
quid ceco uenienta dicat. qui
tibi uis fuga. Numquid
qui lumen reddere potest. qui